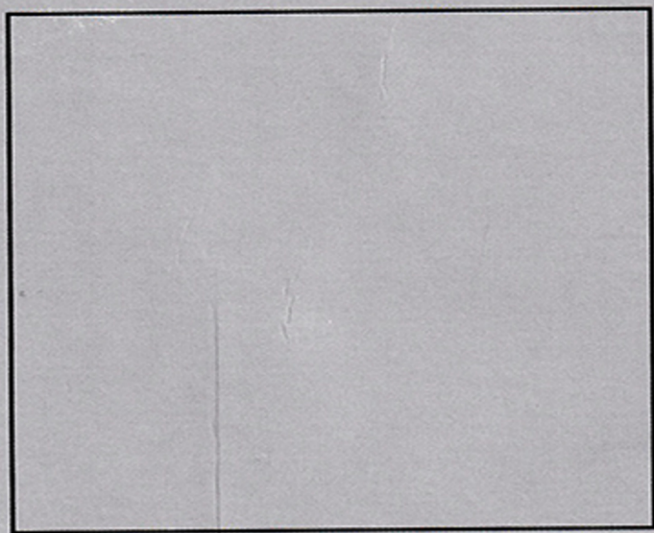

တကယ်မရှိသောနှစ်များ / အောင်ခင်မြင့်

တကယ်မရှိသောနှစ်များ

အိမ်တွင်းအုန်း လိုက်ကာကို ဆွဲပိတ်

အလင်းရောင်ဟာ ကန်းစေတယ်

သေမင်းရဲ့ ပန်းရောင်မျက်လုံးများ

Pearl Jam အသံမျိုးနဲ့ ငါ ဘုရားရှိခိုးနေ

ဖန်ကွဲစများ ဟာ စိန်လို တလက်လက်

အုတ်တံတိုင်းကြီး မူးပြီး ယိမ်းထိုးလို့

အဓိဋ္ဌာန်ကျောက်တုံးကို အားကုန် မ,ပြီး

ကိုယ့်အရိပ် ကိုယ် ပြန်ဖိသတ်ခဲ့သူတွေ

အောင်ခင်မြင့်

၁၉၉၃-၉၄ ကျွန်တော် ဆယ်တန်းအောင်ပြီးခါစပေါ့။ ဆေးလိပ်နည်းနည်းပါးပါး စသောက်ကြည့်ခါစ။ ဂွတ္တလစ်၊ အနောက်ဗဟိုလမ်းရှေ့က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ တစ်ခါတလေ ထိုင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ စိတ်ဝိညာဉ်ထဲက မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင် အော်ဟစ်လိုက်သလို ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာတဲ့ လေးဖြူရဲ့ ‘ရင်ခုန်စရာ အိပ်မက်များ’ ဆိုတဲ့ အသံကြီးဟာ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ နှလုံးသားထဲမှာ အချိန်တိုင်း ပဲ့တင်ထပ်နေခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ မျက်စိမှိတ်ပြီး ဆွဲရှိုက်လိုက်ချိန် နီရဲလာသော စီးကရက်မီးများ ၊ တီရှပ်အနက်များ ပေါ်မှ ကျွန်တော်တို့ ကို ဖမ်းစားထားသော ဆံပင်ရှည်နှင့် နတ်ဘုရားများ ၊ စည်းချက်လိုက်နေတဲ့ ကျွန်တော်တို့ ခြေထောက်များ ၊ ဖမ်းဆုပ်မရတဲ့ လေထဲက ဆေးလိပ်မီးခိုးများ ။ ဒါပေမဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေက ကျွန်တော်တို့ မျှော်လင့်တဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို အပြည့်အဝ ဖြည့်ဆည်းမပေးနိုင်လို့ နှလုံးသားတစ်ဝက်ဟာ ငြီးငွေ့မှုနဲ့ ငြိစွန်းနေတဲ့ တစ္ဆေနစ်တွေပေါ့။ စိမ်းဖန့်ဖန့် လက်ကောက်ဝတ် သွေးကြောကလေးဟာ မီးညှိုနေကျ အပြာရောင် ဂက်စ်မီးတောက်နဲ့ စိတ်အလိုလိုက်ရင်း နေ့တိုင်း နမ်းစုပ်နေကြတဲ့ ကာလတွေပေါ့။

တောင်ပံတစ်ဖက် မီးစွဲနေတဲ့ လေယာဉ်ဟာ ငါတို့ စားပွဲ အလယ်ကို ထိုးဆင်းလာတယ်။ ငါတို့ ဟာ မဲခေါင်ကို စတားကိုလာနဲ့ ရောသောက်တယ်။ တစ်နေ့ တိုင်းမိစ်ထဲမှာ ကြော်ငြာမြင်ဖူးတဲ့ Cutty Sark ကို စသောက်ဖူးတယ်။ ငါတို့ အင်လျားကနေ ပင့်လာတဲ့ စော်က ယောက်ျားရှု

ပ်အင်္ကျီနဲ့ ။ အဲဒီတုန်းက စော်တွေ ယောက်ျားရှပ်အင်္ကျီဝတ်ရင် မိုက်တယ်။ အဲဒီတုန်းကပေါ့လေ။ ဒါပေမဲ့ စော်ကြီးရဲ့ ဆံပင်နံ့ကို ငါ မသတိဘူး။ ဘယ်လိုမှ ဖီးလ်မလာဘူး။ ငါတို့ မူးနေပြီလား။ ငါတိုင်းပြည်ဟာ ဘယ်မှာ လဲ။ ခွေးတစ်ကောင် ငါ့ပါးစပ်ပေါက်ထဲကနေ ခေါင်းထွက်လာပြီး ဟောင်တယ်။ ဘယ်သူ့ကို ဟောင်နေတာလဲ။ ရှေ့မှာ လည်း ဘယ်သူမှ မရှိဘူးလေ။ သေချာကြည့်မှ အမှောင်ထဲမှာ မီးစုန်းလို မျက်လုံးစိမ်းစိမ်းတွေ။ ဟေ့... ဘယ်သူလဲ။ ဟေ့.. ဘယ်သူလဲကွ။ ငါတို့ က အုပ်စုနဲ့ ဆိုတော့ စိန်ခေါ်ချင်တယ်။ လီးလား.. မိုက်ရင် ထွက်ခဲ့။ အမှောင်ထဲကနေ ပြန်အော်တယ်။ မင်း မိုက်ရင် ရှေ့တိုးခဲ့။ ငါတို့ ရှေ့ကိုတိုးသွား။ ၁၉၉၅ ၉၆ ၉၇ ၉၈။ ဟေ့.. ဘယ်မှာ လဲ။ ဘယ်သူလဲ။ ငါ နောက်လှည့်တော့ အမှောင်ဟာ ပင်လယ်လို မျက်စိတစ်ဆုံး။ ကမ်းမမြင်၊ လမ်းမမြင်။ သွားပြီ။ ငါတို့ ကို မျှားခေါ်လာတာ။ ဟား ဟား.. မမြင်ရတဲ့ အရာကို စိန်ခေါ်တဲ့ သူတွေ။ တကယ့် စောက်ရှူးတွေပဲ။

ဦးချစ်မောင် လမ်းမကြီးဟာ ငါတို့ ရဲ့ အမှတ် ၅ ရပ်သာ (Fifth avenue) ပေါ့လေ။ ရန်ကုန်ဟာ နျူးယောက်ပဲ မဟုတ်လား။ တာမွေ အပိုင်းထိပ်ကနေ ဒီဘက် ဂွတ္တလစ်ဈေးကြီးအထိ ငါတို့ ပိုင်နက်ပဲ။ ဟိုဘက်မှာက ရန်ကင်း။ ‘ခိုးစိတ်တိုးတိတ် လွမ်းချိန်’ ကို ပေးပြီး စိုးလွင်လွင်ကို ပြန်ယူသွားတဲ့ ရန်ကင်း။ ငါတို့ ရှေ့မျိုးဆက်ရဲ့ စစ်သင်္ချိုင်းဖြစ်တဲ့ ရန်ကင်း ပိုက်လုံးကြီးရဲ့ ဂန္ထဝင်ဆည်းဆာ နေရောင်အောက်မှာ ငါတို့ ဟာ ကမ္ဘာမြေတစ်ခွင်လုံးကို လွှမ်းခြုံထားတဲ့ မရဏဆံနွယ်တွေကို ငေးမော

မှ င်သက်ခဲ့ကြ။ ဝါတာလူးစစ်ပွဲကို သွားတဲ့ နပိုလီယန်ပမာ ငါဟာ သံပို
က်လုံးပေါ်မှာ ရင်ကော့ရပ်ရင်း ညသန်းခေါင်ထဲ ဆက်တိုးဖို့ ငါ့ကိုယ်ငါ
အမိန့်ပေးခဲ့။ ဆေးကျောင်းထဲမှာ စိုးလွင်လွင်ကို နောက်ဆုံးတွေ့တော့ ဒီ
ဘဲက မရတော့ဘူး။ အဲဗားကွဲတဲ့ ကာလ ဖြစ်သွားပြီ။ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို
ဆိုတာ မရပ်တော့ဘူး။ ပွဲမပျက်အောင် စင်ပေါ်ကလူတွေ ဝိုင်းထိန်းရတ
ယ်။ ခေတ်ဟာ ငါတို့ သူရဲကောင်းတွေကို ဂေါက်စေခဲ့ပေါ့။ ငါတို့
မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ခဲ့ရတဲ့ အရာတွေဟာ အများကြီး။ မယုံနိုင်လောက်
အောင် အများကြီး။ သံဆူးကြိုးအတားတွေ ရှေ့မှာ ဖင်လှန်ပြပြီး ရပ်ကွ
က်ထဲ ပြန်ပြေးလာတဲ့ လူတွေ၊ မီးမြှိုက်ခံရတဲ့ ပျားအုံ၊ လူသားစား တီ
ကောင်တွေ၊ ပတ်တီးကြီး ပတ်ထားတဲ့ ကြီးကောင်ဝင်စ ငါ့ပစ္စည်း။ ကျို
က္ကဆံကွင်းထဲ သွားသွား ဂွင်းတိုက်ကြတဲ့ ကျောင်းသားတွေ (ထောက်လှ
မ်းရေးက မိရင် ဆိုင်ကယ် မောင်းခိုင်းသတဲ့ ။ ဆိုင်ကယ်မောင်းတယ်ဆို
တာ ဆိုင်ကယ်မောင်းတဲ့ ပုံစံ လုပ်၊ ပါးစပ်က ဘူးဘူးလို့ အော်ပြီး ကွင်း
ထဲ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ပြေးရတာ။ သူတို့ က ဘယ်ရောက်ပြီလဲဟေ့လို့
မေးရင် မှော်ဘီ၊ မင်္ဂလာဒုံ စသဖြင့် ပြန်ဖြေရ။ အဲဒီကာလပေါ့။) ဗိုက်မှာ
သွေးတွေနဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ပုဆိုးပုခက်နဲ့ ဝါးလုံးလျှို ထမ်းလာတာ၊
ကတ်ထူစက္ကနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၊ ဆန့်ကျင်ကြဆို
တဲ့ စာသားနဲ့ ဆုံးတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကြီးတွေ၊ စော်တွေ အောက်ခံဘောင်းဘီ
ပေါ်က စိုနေတဲ့ အကွက်၊ ပင့်ကူအိမ်လို ကွဲသွားတဲ့ ကားရှေ့မှန်၊ ကန်
တော်ကြီးထဲမှာ တုန်းက ဘေးကားပေါ်မှာ ဘိုဘိုနဲ့ သူ့စော်.. ပြောရင် မ
ကုန်ဘူး။ ပိုက်လုံးကြီးအတိုင်း လျှောက်သွားရင် ဘယ်ရောက်မှာ လဲ။ ငါ
တို့ မြို့ကိုပေးတဲ့ သောက်သုံးရေထဲ ငါ အဆိပ်ထည့်လိုက်ချင်တယ်။ ဒီ
ဇာတ်လမ်းကို ပြီးအောင်...။ တစ်ခါက ရှော့ခံအင်ရိုးတွေနဲ့
နောက်တစ်ခါ ပြန်စရအောင်။
